

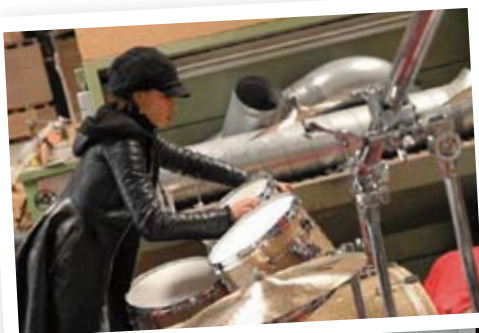
Kwaliteit in extremen

Drumworld Festi

Op zondag 16 september vond in Ittervoort Adams' Drumworld Festival plaats. Bijna 2.500 bezoekers vonden hun weg naar het dit jaar nog groter opgezette drumevenement. In de aanloop naar het festival waren er nogal wat wijzigingen in het programma, maar de line-up werd er bepaald niet minder op. De vierde editie van het Drumworld Festival was een goed voorbeeld van hoe breed drums kan zijn; van het extreme powerspel van Flo Mounier tot Peter Erskine's verfijnde jazzwerk. Behalve de drumgoden op het podium, lieten ook de weergoden zien dat hun timing wel degelijk perfect kan zijn.

tekst Klaas Jan Stol

Hugo Pinksterboer

Cindy Blackman geeft ondanks haar late aankomst een sterke performance. Duidelijk een harde werker die alles uit haar drums probeert te halen. Honderd procent volle kracht vooruit, en daarna gewoon uitgebreid de tijd nemen om vragen te beantwoorden. Zowel de technische uitleg als de anekdotes komen goed aan bij het publiek. Blackman vertelt over haar eerste auditie bij Lenny Kravitz, die door de telefoon meeluisterde en haar vervolgens direct liet invliegen voor repetities en een videoclip.

Michel Salters

Dennis Boxem

Michel Salters

Gary Chaffee, meester van meesters als Vinnie Colaiuta en Steve Smith, weet met weinig middelen een sterk muzikaal verhaal te vertellen dat de essentie blootlegt. Met woorden is de bekendste drumleraar ter wereld al even overtuigend. De clinic bij Drumworld was de laatste van een serie van vijf internationale clinics, waarin Chaffee nog één keer de wereld rondging, 'om te kijken of er veel veranderd is in de afgelopen zeven jaar'. Een afsluitende primeur voor Drumworld dus!

val 2007

Jazzdrummer Wereld

Even snel intikken op een oefenpadje en **Jonathan Mover** is er klaar voor. Tijdens zijn clinic ontpopt hij zich tot de groover van de dag. En duidelijk kan hij het niet maken; naarmate de clinic vordert, laat hij steeds meer onderdelen van zijn drumstel verwijderen. De zichtbare basis blijft over: de groove. Overigens is er tijdens zijn spel niets te merken van zijn op drie plaatsen gebroken enkel (ongelukje met zijn Harley Davidson, twee weken voor het festival). Waarom hij toch nog gekomen is? 'Ik durfde een week van tevoren echt niet meer af te bellen. Dat kun je toch niet maken?'

Darrin Mooney, drummer van Primal Scream en Gary Moore, is een goede opener voor het festival: degelijk, overtuigend, en op en top Brits.

Michel Salters

Michel Salters

Duivelssnel met zijn razende blastbeats laat **Flo Mounier** zien dat de fysieke grenzen van drummen nog steeds verkend kunnen worden. Spectaculair om te zien en harder dan dit is bijna niet voorstelbaar. Geïnspireerd door Johnny Rabb's freehand-techniek weet hij snelheden te halen die de metronoom op tilt doen slaan.

Hugo Pinksterboer

Het uitgebreide interview incl. Zwinul-anekdotes
SLAGWERK PLUS
slagwerkwinkel.com

Peter Erskine speelt niet alleen mooi, hij praat makkelijk, begrijpelijk en met humor. Hij betreft het publiek bij zijn betoog over de rol van de drummer in jazz, begeleidt een kwartet en bigband die hij op harddisk heeft staan en soleert smaakvol. Dat de man ervaring heeft als docent – hij is Adjunct Professor of Jazz Studies aan de University of Southern California en Jazz Drumming Consultant aan de Royal Academy of Music in Londen – is overduidelijk.

Enkele uren voor zijn optreden ontvangt Peter Erskine ondergetekende in de kleedkamer, een ruimte op de eerste verdieping van Adams Drumworld met vensters op de festivalvloer. 'Ik zag dat de lezers van Slagwerkkant me hebben verkozen tot pollwinnaar in de categorie Jazzdrums Wereld.' Peter Erskine buigt zich voorover met een samenzweerderige blik. 'Weet jij waarom dat is?'

Goede vraag. Erskine was immers low profile in 2007. De laatste cd met zijn eigen Lounge Art Ensemble stamt uit 2005 en zijn opnames met onder anderen Bob Florence, Thomas Quasthoff, Lennart Åberg, Jim Donica, Pino Daniele, Rita Marcotulli, Marilyn Harris en Thomas Enhco uit 2006 en 2007 zijn niet wat je zegt blikvangers. De laatste cd van saxkrullebol Kenny G, *The Most Romantic Melodies Of All Time*, waarop Erskine te horen is, brengt ook niet veel slagwerk-liefhebbers op de been. Ik gooi de pollwinst dus maar voorzichtig op waardering voor Erskine's hele oeuvre en zijn reputatie als smaakvol jazz- en fusi drummer. En misschien dat de hernieuwde aandacht voor zijn jaren met Weather Report (1978-1982, vertegenwoordigd in de *Forecast Tomorrow*-box uit 2006) en de spetterende cd *The Word Is Out!* van de Jaco Pastorius Big Band een rol spelen?

Sommige opnames hebben tijd nodig voor ze hun publiek bereiken, beaamt Erskine. En Weather Report is onverminderd populair. Wat ons brengt bij het overlijden van de grote roerganger van die band, toetsenist Joe Zawinul, een week voor het Drumworld Festival... 'Als ik niet hier had gezeten, zou ik vanavond bij een soort van informele herdenkingsavond zijn geweest in Joe's huis. Maar afspraak is afspraak.' Toch blijft het verbaasd dat Erskine, die

niet alleen lesgeeft en opneemt maar ook tours met diverse projecten heeft lopen, voor één clinic naar Nederland vliegt. 'Iedereen zei, "huh?". Twee dagen reizen, een uur optreden? Vooral mijn vrouw vroeg zich dat af, eigenlijk... Maar ik zag genoeg redenen om deze trip te rechtvaardigen. De organisatie wilde erg graag een DW-drummer in het programma. En drie dagen voor vertrek viel er een exemplaar van de laatste Slagwerkkant in de brievenbus, met de polluitslagen.'

Ondertussen is Flo Mounier begonnen met zijn soundcheck en trillen de ramen bijkans uit hun sponningen van de dubbele-bassoffers. Met opgetrokken wenkbrauwen kijkt Erskine neer op het podium. 'Hoe noem je deze stijl? Puntjepuntjemetal, waarschijnlijk... Niet verbaasd hoor, dat jonge mensen graag dit soort muziek maken. Als je jong bent rij je graag in snelle auto's. Bedenk maar eens wat een kler-zooi het is in de wereld. Dat werkt door in de muziek. En in de andere kunstvormen. Mijn ding is het niet... Maar hoe ik speelde toen ik eind twintig was, dat is ook mijn stijl niet meer! En daar ben ik blij om.'

Toen Joe Zawinul mij een jaar of wat geleden vertelde dat hij weer Weather Report-muziek ging spelen, zei hij er meteen bij: 'Maar jou vraag ik niet.' 'Waarom niet, wilde ik weten. "Je speelt goed, maar je speelt niet meer als toen!" Ik heb Joe bedankt en gezegd dat ik het als een groot compliment opvatte. Nee, laat mij maar lekker mijn ding doen... Als je oefent als een maniak en een conditie hebt als een topsporter, kun je drummen zoals die jongen daar. Ik laat graag zien dat iedereen kan doen wat de meeste andere muzikanten van een drummer verwachten: goed begeleiden.' (Mark van Schaick)